

Nadace OKD

3. září 2015 číslo 30 ročník 45

www.nadaceokd.cz

Zprávy z neziskových organizací, kterým pomáhá OKD a její nadace při péči o nemocné lidi, seniory, děti i životní prostředí

Bezbariéroví? Se vším všudy!

Do ZŠ U Lesa Karviná-Ráj chodí 365 dětí, z toho více než padesátka se zdravotním postižením, případně poruchami učení

KARVINÁ – Padesáté výročí vzniku si letos připomínají v ZŠ U Lesa v Ráji zároveň s tím, že v rámci okresu Karviná začali jako první vzdělávat zdravé děti spolu s hendikepovanými. Dnes jsou vozíčkáři či autisté, stejně jako jejich pedagogičtí asistenti ve třídách běžní a kamarádí se s žáky z podobné školy v jiném hornickém městě v Polsku. Děje se tak za pomoci těžažské nadace.

Dětský den letos pořádal na ZŠ U Lesa díky minigrantu Srdcovka.

ruchami učení. Hendikepovaní se učí v normálních třídách a věnuje se jim jedenáct asistentů. Máme jednu speciální třídu pro autisty. Od roku 1993 přijala naše škola označení Bezbariérová,“ sdělila třídní pátáček Alena Cieslová, jejíž táta dlouhá léta fířal na šachtě Jindřišské (jednom ze závodů tehdejšího Dolu ČSA) a pracoval také jako předák v rubání.

„Když jsme u hornických dětí, odhaduji, že jich máme na škole kolem čtyřiceti procent. V mé třídě má rodiče u těžažů, případně navázaných firem, snad polovina žáků,“ upřesnila kantorka, jež je zároveň ředitelkou Nadace Dobrodiní. Tato obecně prospěšná společnost vznikla právě za účelem podpory mimoškolní činnosti ZŠ U Lesa a pořádá společenské, sportovní, zábavní i jiné akce pro děti a rodiče.

První vlašťovkou za podpory NOKD se stalo založení Školního klubu, využívaného především pro vyučování pro setkávání žáků, pořádání her a kroužků. V rámci oslav padesátin ZŠ U Lesa proběhla akademie Rebelka a králov-

na víl, na kterou těžažská nadace rovněž přispěla. „V pohádkovém muzikálu účinkovaly všechny děti naší ZŠ. Využili jsme projektu i pro propagaci a prezentaci školy,“ uvedla Cieslová.

Spolupráce v hornickém regionu

Kapitolou samou o sobě je spolupráce se školou ve Wodzistawiu Śląskim, partnerském městě Karviné. „Ta probíhá také díky podpoře Nadace OKD v jednom z grantových programů. Naše i tamní děti k sobě totiž mají blízko, co se sociálního zázemí týče. Vždyť pocházejí taky z havířského regionu. Jejich škola je samo-

zřejmě bezbariérová,“ líčila učitelka s tím, že proběhly vzájemné návštěvy ve výuce, pořádali kulturní vystoupení nebo školní olympiádu.

Jako bezbariérová se škola profiluje nejen úpravami vstupů, učeben a jiných místností. „Nejde jen o viditelné hendikepy, které musíme s dětmi překonávat. Pomáháme zároveň bořit překážky v nás, v našem myšlení i výchově. Aby se sami rodiče neobávali začleňování a přijímání hendikepovaných do běžného dětského kolektivu,“ dodala Cieslová s poděkováním za přízeň těžažské nadace.

Radek Lukša

Čtyři podpořené projekty

- Akademie – Rebelka a královna víl (Pro region)
- Přátelství bez bariér (Pro radost)
- Zakládáme školní klub (Pro radost)
- Hrajeme si spolu (Srdcovka)

„Chodí k nám celkem 365 dětí, z toho více než padesátka se zdravotním postižením, případně po-

V akademii k 50. výročí školy se představitel zdraví i hendikepovaní.

Když se pohyb stane životní nutností...

Bechtěrevici díky podpoře z Nadace OKD cvičí častěji a v nálehavých případech mají obratem rehabilitace

OSTRAVA – Pozice sběrače brambor. Tak hovoří o charakteristickém předklonu vyvolaném úpornou bolestí páteře lidé trpící Bechtěrevovou chorobou. Opět se dívat ostatním – zdravým – do očí jim umožňuje pomoc z těžažské nadace!

Potkávali jsme kolegy bechtěreviky kráčeji shrben tak, že neviděli víc než kousek chodníku u nohou. Což také dalo název našemu projektu – Chci se dívat lidem do očí. Tento projekt vytvořil Emil Mainda, projektový manažer a místopředseda Klubu bechtěreviků Moravskoslezského kraje (KB-MS). Jde v něm o ucelenou rehabilitaci pro pacienty s bechtěrevovou chorobou, podporuje společné aktivity našich členů a snaží se o jejich zapojení do sociálního systému. I v dnešní době trvá stanovení diagnózy v průměru jedenáct let. Po celou tuto dobu mohou pacienti s bechtěrevovou chorobou působit jako simulanti, hypochondři, lenoši, protože při vzniku nemoci nic není vidět ani na rentgenu, ani v krvi, pokud se neudělá speciální test. Pacienti mají ovšem takové bolesti,

že jim neumožňují pracovat a často v začátku této nemoci skončí na dlouhodobých nemocenských. Pod hlavičkou Klubu bechtěreviků je v ČR registrováno okolo 2500 členů. V tomto kraji žije 71 ze 131 členů KB-MS ve věku dvacet až nad osmdesát let. Naše firemní nadace podpořila klub už počtvrté. Bez ní bychom si nevěděli rady. Dá se říci, že přispívá na rozvíjení bechtěreviků, což je nesmírně důležité. Pokud je člověk s touto nemocí nečinný, páteř mu tuhne. Čím intenzivněji cvičí, tím více si udržuje formu.

Bechtěreviky mnohdy nečekaně přepadnou kruté bolesti páteře a k revmatologovi do ordinace se dostanou až třeba za jeden až tři týdny. Obdrží poukaz k rehabilitaci, ale pouze na takzvané měkké techniky. Klasické, daleko účinnější masáže zdravotní pojišťovny totiž neuhradí. A ve zdravotnickém zařízení čekají další dva, tři, čtyři týdny než na ně přijde řada. Proto jsme pro akutní případy zajistili smluvní partnery a zakoupili permanentky. Postiženému pak stačí si zavolat a nejspíše do dvou dnů mu uleví potřebná masáž i s parafinovým obkladem.

Pro bechtěreviky jsou nejlepší pravidelné rehabilitační programy. Nezbytnou součástí života s bechtěrevovou chorobou je každodenní pravidelné cvičení – bez toho nelze

Srdcovka na oslavy dětského dne

Referentce karvinského klientského centra RPG RE Martině Miklánkové se myšlenka společné výuky zdravých a hendikepovaných žáků líbí natolik, že pro obecně prospěšnou společnost Nadace Dobrodiní zařídila Srdcovku. Ve škole U Lesa

ho využili na oslavy dětského dne. „Já mám dítě zdravá, jedno už školu vychodilo, další se tam učí. Jsem ráda, že jim připadá trávit čas s hendikepovanými naprosto normální a že jim dokážou pomáhat,“ vysvětlila Miklánková.

Bechtěrevici z Moravskoslezského kraje vyrazili i do Turčianských Teplic.

fungovat. Pacient s touto diagnózou musí cvičit minimálně jednou denně. Jednou týdně je třeba rehabilitační cvičení s fyzioterapeutem, který zajistí protažení těch částí těla, se kterými si pacienti sami nepomohou. Každých čtrnáct dní je potřebná masáž, ať už reflexní, klasická nebo cílená na bechtěrevovou chorobu.

Nezbytnou součástí života bechtěrevika jsou každoroční opakované pobyty v lázních, kde je specializovaná péče pro tuto chorobu plně hrazená zdravotními pojišťovnami. Pro prodloužení lázeňského efektu pak za pomoci získaných dotací a grantů čtvrtletně pomáháme zajistit víkendové nebo týdenní rekondiční pobyty s koupelem v léčivé horké vodě, blátě či slatině. Tyto pobyty našim členům dotujeme ze získaných grantů a dotací.

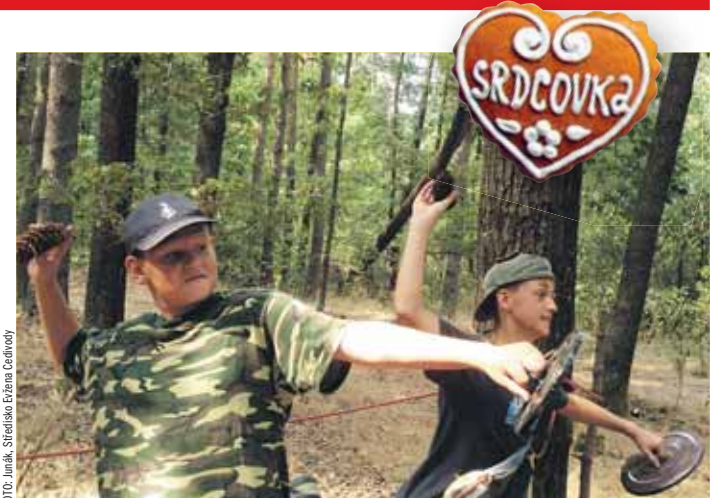
Díky příspěvkům donátorů jsou pobyty pro naše členy i mnohem dostupnější. Zpravidla zaplatí za vše, co jim KB Moravskoslezského kraje

zajistí, pouze třetinu. Přitom hodina s fyzioterapeutem vyjde asi na 450 korun, víkendový rekondiční pobyt na tři tisíce a týdenní pobyt stojí šest tisíc. „Díky našim donátorům, mezi které patří Nadace OKD, se máme možnost rozvíjet častěji,“ konstatují zástupci Klubu bechtěreviků – Moravskoslezský kraj.

Romana Hlaváčková

Bechtěrevova choroba

Nevyléčitelné autoimunitní onemocnění; vede k postupnému znehýbnění páteře a také kloubů, přičemž pacienti trpí stálými bolestmi i velkou únavou. Někdy končí jako invalidní neschopní práce a sebeobslužnosti. Pravidelným cvičením či rehabilitací lze však udržovat hybnost a zabránit srůstům páteře.

Hraničáři si zahráli i pravou šiškovou válku.

TÁBOŘENÍ SE SRDCOVKOU

KARVINÁ – Jsme rádi za každou korunu navíc, která nám umožní vytáhnout děti sedávající ve volném čase u televizorů a monitorů počítačů nebo tabletů ven do přírody a k vodě! To vzkazují Junáci – čeští skauti ze Střediska Evžena Cedivody v Karviné. Však se také jeho členové vrátili do škol s bohatými prázdninovými zážitky, které jim umožnila Srdcovka.

Hraničáři v Podzemním světě

Osmý oddíl Hraničářů se vypravil do Čiměřu u Jindřichova Hradce. Čtrnáct dětí doprovázel důlní elektrikář Petr Korn řečený Jumbo. Ale pouze na tři dny. „Než jsme domluvili termín tábora, byly dovolenky na šachtě naplánované, musel jsem na šichtu. Zůstal tam však syn Filip přezdívaný Fipo, který je v oddíle už jedenáctým rokem. Dělal zástupce vedoucího a celotáborovou hru na fantasy téma vlastně sám vymyslel. Inspiroval se knížkami, filmy a seriály, děti si to náramně užily,“ uvedl Korn starší.

Ten požádal o minigrant z firemní nadace svého zaměstnavatele také proto, že některé rodiny junáků na tom nejsou sociálně natolik dobře, aby si mohly dovolit zaplatit

dětem letní táboření. „Ze své zkušenosti vím, že spousta dětí u skautů vydrží do dospělosti. Sám stále spolupracuji s vedením,“ vysvětloval.

Skarabeus a Loupežníci v Českých zemích

Sedmý oddíl Skarabeus vyrazil v obdobném počtu jako Hraničáři k obci Daskabát na Olomoucko. Zámečník důlní dopravy Důlního závodu 2 Jiří Jachník přezdívaný Dědeček nechyběl. Volno měl celých čtrnáct dní a tábořnickým dělal šéfkuchaře. „Téma našeho tábora bylo loupežnické. Děti se rozdělily na tři tlupy a hledaly s loupežníkem jménem Karakas poklad rytíře z hradu Helfštýn. A nakonec ho našly včetně zlatých čokoládových mincí a deskových her,“ přiblížila Jachnikova dcera Kateřina.

Minigrant využily oddíly Skarabeus i Hraničáři na pronájem tábořiště, obnovu inventáře, cestu dětí tam i zpět a materiálové zajištění „základny“. „Děti se nejen bavily při hrách či soutěžích, ale seznamovaly se i se životem v přírodě, zdokonalovaly si znalost v dovednostech táboření a získávaly samostatnost při stanování i vaření,“ řekla Jachniková. uzi

Junácké hnízdo Srdcařů

Nejsilnější srdcařské zastoupení mají ve Středisku Evžena Cedivody chlapi z Důlního závodu 2 – fířal tam štajgr centrálního odtěžení Antonín Fereš, opravář důlních lokomotiv Jiří Jachník

i revírník svislé dopravy Jan „Drobek“ Michalčík (Srdcař roku 2012). Petr „Jumbo“ Korn nicméně získal minigrant jako důlní elektrikář – specialista z Důlního závodu 1 – ČSA.

Loupežnická tlupa junáků oddílu Skarabeus.

RETRO BRANNÝ ZÁVOD V POLANCE

POLANKA – Pro tříčlenná družstva ve dvou kategoriích je vypsán Retro branný závod při CHKO v Polance s podtitulem Jantarovou stezkou poznáváme Poodří. Chystá se na sobotu 12. září pod taktovkou Klubu rodičů a přátel školy při ZŠ Heleny Salichové a podpořila ho i Nadace OKD.

Vyhlášení výherců

proběhne v 18.30

v rámci obecního dne.

„Trasa povede přes Chráněnou krajinnou oblast Polanská niva po Jantarové stezce až do areálu Dělnického domu. Soutěžící budou ze startu u ZŠ Heleny Salichové vyrážet v době od 10 do 12 ve dvouminutových intervalech, čeká je plnění úkolů, které prověří jejich obratnost i zdatnost. A v cíli všechny odměna,“ sdělila patronka projektu Simona Kozarová z DPB Green Gas Paskov. uzi